

NGA NJË RRUGË PA KRYE NË PLOTËSIM Gjashtë Hapat e Besimit (6) Romakëve 4:17-20

Si është besimi që ke ti? Besim që po rritet përditë apo zvogëlohet?

Besimi i shumë njerëzve është si Programet në TV, të nxit për aq kohë sa zgjat programi pastaj harrohet.

- Ka njerëz që kanë besim 60 minutash. I japin Perëndisë një orë në javë, të dielën. Mendojnë se “i nevojitet” vetëm e diela .Disa kanë besimin e ditëve të bukura. Besojnë për aq kohë sa çdo gjë shkon mirë, por kur fillojnë problemet fillojnë dyshojnë dhe mendojnë, “*a do të me ndihmojë Perëndia apo jo?*”
- Disa kanë besimin e Urgjencës. E përdorin vetëm kur janë në mes të një problemi, atëherë i kërkojnë ndihmë Zotit.
- Disa besimin e Shoqërisë. Shkojnë në kishë se shkojnë me shokët dhe shoqet, unë besoj si ata, po nuk shkuan ata në kishë as unë nuk po shkoj.
- Disa kanë besimin e Fjalëve të mira. Shkojnë sepse e dinë që aty është vendi ku të njohin të gjithë dhe po bëre diçka, të gjithë do të komentojnë, “*sa i mirë, sa e mirë*”.
- Disa kanë besimin e Trashëguar. Kanë besuar qysh kur ishin fëmijë dhe tani duket sikur u ka ngelur në derë. Por, është si diçka dytësore. Dhe nuk është në nivelin që ishte kur besuan në fillim. Tani është kthyer në diçka monotone, “*besoj edhe unë.*”

Asnjë nga këto nuk është besimi i vërtetë, por të gjitha janë fallco.

Perëndia na çon nëpër shkollën e besimit, dhe këtë e kemi parë për 6 javë rresht, në serinë 6 Hapat e Besimit.

Shikoi këto 6 hapa tek Besimi i Abrahamit .

Hapi 1: ËNDRRA (Në moshën 75)

Zanafilla 12:1-3 (Perëndia i tha) “*Unë prej teje do të bëj një komb të madh.*” Asnjëherë nuk është vonë të fillosh të ëndërrosh. Perëndia ka një ëndërr, një synim, një qëllim, një dëshirë, një plan për secilin prej nesh, në çfarëdo moshe të jesh. Ne nuk u krijuam nga rastësia, por Perëndia pati një synim kur na krijoi një ëndërr të cilën Ai do që ta realizojmë.

Hapi 2: VENDIMI

Zanafilla 12:4 “*Atëherë Abrahami u nis siç i kishte thënë Zoti...*”

Ti duhet të vendosësh - a do të veprosh sipas ëndrrës tënde apo jo - sipas asaj që të ka kërkuar Perëndia. Gjithmonë në çdo ëndërr ka një lloj rreziku.

Abrahami duhet të linte vendin e tij, familjen e tij dhe të shkonte në një zonë të re, në një vend të ri, ku s’kishte qenë kurrë më parë. Kjo e kishte rrezikun brenda.

Hapi 3: VONESA

Zanafilla 16:1 “*Por Sara, nuk i kishte dhënë asnjë fëmijë...*” Kur në jetë ka vonesa të asaj që duam të arrijmë ne jemi të tunduar t’i biem shkurt, të dyshojmë, të dorëzohemi, të dëshpërohemi. Pas 11 vjetësh kur Abrahami e kishte marrë ëndrrën e tij, ai akoma nuk

ishte bërë me fëmijë. Në moshën 86 vjeçare akoma nuk kishte një fëmijë dhe ai duhet të ishte babai i një kombi të madh. Thamë herën e fundit, në këto momente mos ki frikë, mos u dorëzo dhe mos harro. Bibla thotë “vazhdo në drejtimin e duhur kur je para vonesave në jetë, po vonohet përgjigja e lutjeve që ti i ke bërë Perëndisë.”

Hapi 4: VËSHTIRËSITË (Në moshën 99)

Zanafilla 17:17 “A do të lindë vallë një fëmijë nga një njeri njëqindvjeçar...” Problemet dalin kur je duke pritur që Perëndia të punojë në jetën tënde. Shpesh vështirësitë kthehen në pamundësi. Abrahami ishte 99 vjeç, Sara shumë e vjetër dhe akoma nuk kishin fëmijë. Tani kishte ardhur momenti i pamundur. Atyre u kishin kaluar me kohë vitet e mundshme për t’u bërë me fëmijë por në moshën 99 vjeçare, Perëndia ia ndryshoi emrin Abrahamit, nga Abram, në Abraham. Abraham kishte kuptimin “Baba i një i kombi të madh.”

Hapi 5: RRUGË PA KRYE

Zanafilla 21:1-6, 22:1-12 “Merr tani birin tënd, birin tënd të vetëm, atë që ti do...dhe sakrifikoje...” Kur më në fund fëmija i mrekullisë, Isaku, kishte lindur dhe po rritej, Abrahamit i kërkohet ta dorëzojë djalin e tij. Nga ta kuptosh nëse je në një Rrugë Pa Krye? Atëherë kur ëndrra jote duket e kotë e pa kuptim, kjo është shenja që je në një rrugë pa krye. Ti pyet veten, “Përse po më ndodh mua kjo gjë?” Ti fillon të dyshosh dashurinë e Perëndisë dhe urtësinë e Tij. A po tallet Ai me mua, vetë ma dha këtë ëndërr dhe tani e prishi po vetë? Kur je në këtë pikë, ti je në hapin e Rrugës Pa Krye. Dikush nga ju mund të jetë sot në një Rrugë pa Krye dhe po pyet veten, “Përse po më ndodh kjo gjë mua?” Po të ndodh sepse Perëndia po të bën gati për Hapin 6 të besimit.

Hapi 6: PLOTËSIMI!

Zanafilla 22:12-14 (Perëndia i tha) “Mos e zgjat dorën kundër djalit dhe mos i bëj asnjë të keqe...Abrahami ngrii sytë dhe shikoi...një dash...” Perëndia po të përgatit për një mrekulli. Sa më e errët që të jetë situata jote, sa më të dëshpëruara të jenë rrethanat, sa më shumë që jeta të duket e pashpresë, aq më shumë Perëndia është duke të përgatitur një PLOTËSIM të madh, një çlirim, një shërim të madh të asaj që Ai ka nisur. Sa më e vështirë, sa më e pashpresë që të duket situata, aq më shumë Perëndia është duke të përgatitur ty për Plotësimin, çlirimin.

Disa nga ju mund të jenë në një Rrugë Pa Krye tani. Në jetë ka shumë lloje situatash që mund t’u thuash rrugë pa krye, Je i papunë, Je pa lek, Sapo je ndarë nga dikush që e doje, Sëmundjet janë rrugë pa krye, Kanceri, Vetmia.....

Çfarë Të Bësh Kur Je Në “Një Rrugë Pa Krye”? Kur gjërat dalin jashtë kontrollit dhe nuk ke se çfarë të bësh më, atëherë je në një Rrugë Pa Krye.

Çfarë të bëj unë kur jam në Hapin e 5, dhe jam duke pritur që të vijë Hapi i 6?
Bëj këto katër gjëra. Tek **Romakëve 4:17-20** na tregohet se çfarë bëri Abrahami kur ishte në mes të Hapit 5 dhe 6, ndërsa ai po priste që të realizohej Plotësimi i ëndrrës.

I. KUJTO SE ÇFARË MUND TË BËJË PERËNDIA.

Situata mund të jetë jashtë kontrollit tënd por nuk është jashtë kontrollit të Perëndisë. Kur je në një Rrugë pa Krye mos u fokusohu tek ajo që nuk mund të bësh ti, por fokusohu tek ajo se çfarë mund të bëjë Perëndia. **Romakëve 4:17** “(Abrahami i besoi Perëndisë) ... i cili i jep jetë të vdekurve dhe thërret (krijon) gjërat që nuk janë sikur të ishin.”

Ka dy gjëra që mund të bëjë Perëndia por jo ti.

1) Perëndia mund t’i japë jetë të vdekurve, diçka që duket e vdekur.

2) Ai mund të krijojë diçka nga asgjëja.

Ky është përkufizimi i mrekullisë: Së pari, Perëndia mund t’i japë jetë diçka që duket e vdekur, e mbaruar. Nëse Ai mund të ringjallë një njeri, Ai mund të ringjallë një punë të vdekur, Ai mund të ringjallë një shkollë të vdekur, një familje të vdekur, një miqësi të vdekur, Ai mund t’i japë jetë një ëndrrë të vdekur. Ai mund të japë jetë një situatë financiare të vdekur. Ai mund të krijojë diçka nga asgjëja.

Perëndisë nuk i duhen vegla për të punuar dhe për të realizuar atë që Ai do.

Interpretimi i Vargut, “Abrahami i besoi Perëndisë që i jep jetë, asaj që është e vdekur, dhe krijon diçka nga asgjëja.” Abrahami nuk kishte thjesht një mendim pozitiv për gjërat. Unë ju nxis që gjithmonë të keni mendime pozitive për veten dhe situatat në jetë. Pse? Sepse cila është alternativa tjetër? Mendimi negativ, nuk sjell ndonjë gjë! Unë njoh shumë persona që kenë mendime negative në lidhje me çdo gjë. Mendimet negative të çojnë në hidhërim.

Por ama mendimi pozitiv nuk është besim. Këto të dyja janë dy gjëra të ndryshme. Mendimi pozitiv të ndihmon në situatat kur ti i ke gjërat nën kontroll. Nëse duhet të ndryshosh sjelljen tënde, të ndryshosh një ves, zakon, huq, sugjerimi im është mendo pozitivisht. Të krishterët duhet të jenë njerëzit më pozitivë në botë.

Por, mendimi pozitiv funksionon mirë në situata kur i ke ti gjërat nën kontroll. Në situata që janë jashtë kontrollit tënd, nuk funksionon.

Ngelet thjesht një dëshirë, nuk e ndryshon dot situatën. Nuk ka fuqi mbi gjërat që janë jashtë kontrollit tënd.

Kur ti përballesh me gjëra që janë jashtë kontrollit tënd, të duhet diçka më tepër sesa një logjikë pozitive, një qëndrim pozitiv. Ti ke nevojë t’i besosh Perëndisë sepse Ai mund të kontrollojë atë që se kontrollon dot ti. Shumica e jetës tënde është jashtë kontrollit. Kështu që, të duhet më shumë besimi sesa mendimi pozitiv.

Luka 18:27 "Gjëra të pamundshme për njerëzit janë të mundshme për Perëndinë."

Perëndia është i specializuar në realizimin e gjërave të pamundura. Ai ka master për këto gjëra. Quhet ndryshe mrekulli. Vetëm Perëndia mund të bëjë mrekulli.

II. MBËSHTETU TEK AJO QË KA THËNË PERËNDIA.

Romakët 4:18 "Ai, duke shpresuar kundër çdo shprese, besoi për t'u bërë ati i shumë kombeve sipas asaj që i ishte thënë (nga Perëndia)..."

Kur kuptohet që dikujt i ka humbur shpresa për diçka në jetën e tij, nuk ke më shpresë që ajo gjë do të ndodhë?

Atëherë kur ti fillon dhe përdor fjalën "**kurrë**".

"Unë kurrë s'do arrij të martohem". "Unë kurrë s'kam për ta mbaruar këtë shkollë."

"Unë kurrë nuk kam për t'u shëruar." "Unë kurrë nuk kam për ta larë këtë borxh që kam." "Unë kurrë s'kam për ta harruar dot të kaluarën dhe gjithë atë që kam hequr."

"Unë kurrë s'kam për të ndryshuar ndonjëherë." "Unë kurrë s'kam për t'u bërë ndonjëherë ashtu siç do Perëndia". "Unë kurrë s'mendoj që kjo punë mund të dalë me sukses." "Unë kurrë s'mendoj që gjërat do të ecin mirë mes ne të dyve."

Ky është momenti kur shpresa ka vdekur tek ai person, ka humbur.

Si të sillesh kur të ka humbur shpresa për diçka? Shkrimi thotë: "vazhdo të shpresosh edhe atëherë". (interpretimi i vargut) "Kur për Abrahami nuk kishte më shpresë, ai vazhdonte të shpresonte. Sepse ai u mbështet tek Fjala e Perëndisë."

Tek ajo që i kishte premtuar Perëndia. Kur ti je në një Rrugë pa Krye ti ke nevojë për Biblën. Lexoje, Studioje, Mësoje Përmendësh. Mendo në lidhje me atë që lexove.

Shkruaje në copa letrash. Mbushe mendjen tënde me Fjalën e Perëndisë kur je në Rrugë pa Krye. Sepse është plot me premtime. Kur ti mbështetesh tek kjo Fjalë, ajo ka për të përtërirë ty emocionalisht. Nuk ka gjë në botë që të inkurajon më shumë sesa ky libër, Bibla. Kur mbështetesh tek Fjala e Perëndisë, nuk alarmohesh kur ndodhesh në një Rrugë pa Krye sepse ti e kupton që kjo që po kalon është jashtë kontrollit tënd por nuk është jashtë kontrollit të Perëndisë. A je ti në një situatë të vështirë rrugë pa krye, çfarë të ka premtuar Perëndia?

Ilustrim: Dikush që ishte në një hall, po fliste me pastorin e tij dhe ai e pyeti, "çfarë të ka premtuar Perëndia, a të ka dhënë Ai ndonjë varg në lidhje me situatën tënde?" "Po", tha ai, Tek 'X' varg Perëndia më ka folur", pastori i tij i tha, "vazhdo beso atë që të ka thënë dhe në ditët nuk ke më shpresë, Sepse Ai nuk të gënjen".

Rruga pa Krye është një sprovë besimi. "Me anë të besimit Abrahami, pasi u vu në provë, ofroi Isakun, ai që kishte pritur premtimet ofroi birin e tij të vetëm." **Hebrenjve 11:17** Perëndia i tha Abrahamit që të sakrifikonte birin e tij dhe Abrahamit nuk iu tremb syri.

Ai nuk u alarmua sepse ai e dinte se çfarë mund të bënte Perëndia dhe u mbështet tek ajo që Perëndia i kishte premtuar. Në fakt, Abrahami priste që Perëndia do ta ringjallte birin e tij pasi ai ta kishte sakrifikuar. Kur ata (Abrahami dhe Isaku, biri i tij) po i ngjiteshin malit për të bërë sakrificën, Abrahami i tha shërbëtorëve të tij, “Ne do të kthehemi.” Kur i biri e pyeti “*Babi ku është sakrifica, flijimi?*” Abrahami u përgjigj, “*Perëndia do ta sigurojë.*”

Çfarë ndodh kur Perëndia ta merr atë, ëndrrën tënde të çmuar dhe do që të dorëzohesh? A mund ta dorëzosh, të heqësh dorë, me besim? Ti je në një Rrugë pa Krye. Perëndia ka për ta Plotësuar ëndrrën tënde nëse ti jep përgjigjen e duhur. Abrahami tha që ai do të bënte çdo gjë që i thonte Perëndia. Perëndia tha, “*Unë thjesht po të vija në provë.*”

Romakëve 4: 18 “*Megjithëse dukej sikur shpresa e Abrahamit nuk mund të plotësohej...ai u bë ati i shumë kombeve, ekzaktësisht siç i pati premtuar Perëndia.*”

Disa nga ju mund të jeni në një Rrugë pa Krye tani, dhe duket sikur nuk ka rrugë kthimi. Por, gjërat kurrë nuk janë aq të ftohta, aq të errëta sa duken.

Ti po i shikon nga pikëpamja njerëzore më shumë sesa nga pikëpamja e Perëndisë. Gjithmonë varet vetëm nga mënyra si i shikon gjërat.

Dishepujt e kishin ndjekur Jezusin për 3 vjet dhe kur befas Jezusin e gozhduan në kryq. Dhe Ai vdiq. Ata ishin të dëshpëruar dhe në një Rrugë pa Krye. Nuk e dinin se çfarë të bënin. Nga pikëpamja e tyre dukej sikur e gjithë bota e tyre, e gjithë ëndrra e tyre ishte shembur. Nuk kishte më shpresë për ta. Pashka ishte pas tre ditësh dhe Perëndia kishte një ide më të madhe. Ai kishte një plan më të madh. Perëndia e ringjalli Jezusin. Dhe po të njëjtën gjë bën edhe sot. Ai i sjell në jetë ato gjëra që janë të vdekura. Kjo është mrekullia. “*Megjithëse dukej sikur shpresa e Abrahamit nuk mund të plotësohej...ai u bë ati i shumë kombeve, ekzaktësisht siç i pati premtuar Perëndia.*”

Premtimi është aq i mirë sa është dhe karakteri i personit që ta bën atë premtim. Bibla thotë që Perëndia nuk gënjen. Ka disa gjëra që Perëndia nuk mund të bëjë, gjëra që Ai vetë ka zgjedhur ta kufizojë veten e Tij. Njëra është, Ai nuk mund të gënjejë. Perëndia është komplet i vërtetë, dhe nuk mund të gënjejë. Nëse Ai të ka bërë ty një premtim, ka për ta plotësuar. Ka për të ndodhur ekzaktësisht siç të ka thënë Ai.

Unë do ta mbaj mend se çfarë më ka thënë Perëndia dhe do të mbështetem në atë që Perëndia më ka thënë.

III. PËRBALLI FAKTET ME BESIM.

Romakëve 4:19-20a “*Duke mos qenë aspak i dobët në besim, nuk i kushtoi kujdes trupit te tij, i bërë tashmë si i vdekur, as barkut të vdekur të Sarës. Madje as nuk dyshoi nga mosbesimi në lidhje me premtimin e Perëndisë...*”

Besim nuk do të thotë, ta mohosh realitetin. Nuk është të hiqesh sikur ti nuk ke asnjë problem, të hiqesh sikur gjërat po shkojnë mirë, kur nuk janë mirë. Ky nuk është besim, ky është mohim. Besim nuk është kur thua, “*Nuk më dhemb, nuk kam dhimbje*”,

kur ti ke dhimbje. Nuk është kur ti thua, “*Nuk jam i lënduar*” kur ti je. Nuk është kur thua “*Jam i lumtur*”, kur përbrenda je i dëshpëruar. Ky nuk është besim, kjo është shtirje, është mashtrim. Ti po hiqesh sikur nuk ke asnjë problem; Perëndia thotë, “*Unë do të veproj në jetën tënde sipas besimit tënd.*” Besim do të thotë të përballesh me faktet, me realitetin, pa patur frikë—do të thotë të jesh në gjendje ta shikosh problemin dhe të thuash, “*Po unë po kaloj një problem në jetën time por kjo gjë nuk më zhgënjën, sepse e di që Perëndia është më i madh sesa problemi im, më i Madh se kjo gjë që po kaloj.*”

Ka disa të krishterë sot, që thonë “*Mohoi të gjitha problemet e tua. Thuaj vetëm gjëra pozitive me gojë. Thuaji dhe ashtu do të bëhet. Dhe kur je keq thuaj qe je mirë.*”

Ky lloj mendimi nuk vjen nga Jezusi. Besim nuk do të thotë ta mohosh realitetin. **Besim do të thotë të përballosh me realitetin pa u zhgënjyer.** Sepse ti e di që Perëndia mund ta ndryshojë një situatë. Ti mund të ndërtosh apo nisësh diçka me besim dhe jo me fantazi, qoftë një shoqëri të re, qoftë një punë të re, qoftë edhe një jetë të re, nise me besim jo me fantazi, me imagjinata.

Çelësi është të shikosh përtej rrethanave ku je. **2 Korintasve 4:18** “*Ndërsa ne nuk i drejtojmë sytë ndaj gjërave që duken, por ndaj gjërave që nuk shihen, sepse gjërat që duken janë për një kohë (problemet), kurse ato që nuk shihen (fuqia e Perëndisë) janë të përjetshme.*”

Nëse ti shikon tek bota kjo gjë do të shqetësojë, do të hidhërojë. Sepse nëpër botën ka probleme, sherre nëpër shumë shtete të botës. Vrasje e vetëvrasje përditë këtu tek ne. Gjithë këto e shumë të tjera s’të japin shpresë por të shqetësojmë më shumë.

Gjithashtu nëse shikon brenda vetes ke për t’u hidhëruar, sepse ti e shikon që ke shumë gjëra që do të doje ti ndryshoje në jetë, do të doje të arrije dhe s’po i ndryshon dot, s’po i arrin dot. Por, nëse shikon tek Jezu Krishti ke për të qenë i qetë.

E gjitha varet se ku i ke sytë, ku po shikon. Tek rrethanat ose tek Zoti Jezus.

Rrethanat janë si dysheku. Nëse i rri sipër, mund të çlodhesh kollaj. Nëse rri poshtë, do të lodhë jo çlodhë. Nëse ti shikon tek Jezusi përtej problemit tënd, të shikosh tek çlirimi jo tek vështirësia, atëherë ke për t’ia dalë. Por, nëse shikon vetëm problemet ke për ta humbur plotësisht.

III. PRIT QË PERËNDIA TA PLOTËSOJË

Në situatën ku je ti tani, çfarë je duke pritur nga Perëndia, çfarë po pret që Zoti të bëjë për ty? Disa nga ju nuk janë duke pritur asgjë. Perëndia vepron në jetën e atyre personave që kanë pritje. Po s’prite nuk ke ç’të marrësh. Ky është besimi.

Romakëve 4: 20-21 *“Madje as nuk dyshoi nga mosbesimi në lidhje me premtimin e Perëndisë por u përforcua në besim duke i dhënë lavdi Perëndisë plotësisht i bindur se atë që Ai kishte premtuar ishte edhe i fuqishëm ta bënte.”*

Forma më e madhe e besimit është kur ti e falënderon Perëndinë përpara, për atë që i ke kërkuar. Nëse ti pret ta falënderosh Perëndinë pasi të ketë ndodhur ajo që kërkove, ky nuk është besim. Është mirënjohje, është respekt. Ti falënderon këdo që të ofron diçka që i ke kërkuar. Mirënjohje është kur ti e falënderon Perëndinë për diçka që Ai tashmë e ka bërë. Besim është kur ti e falënderon Perëndinë, përpara se të japë atë që i kërkove. Abrahami i dha lavdi Perëndisë për bekimet, të mirat, para se Perëndia t’ia kishte dhënë Atij. Kur ti je në një Rrugë pa Krye, falënderoje Perëndinë për faktin që përgjigja është rrugës, po vjen. Ti nuk e shikon të vijë, por e falënderon Atë për përgjigjen që është rrugës.

Kur Jezusi ishte në Jeruzalem me shokët e Tij, Maria dhe Marta i çuan fjalë nga Betania sepse vëllai i tyre ishte i sëmurë. Ata donin që Jezusi ta shëronte. Betania është rreth 9 kilometra larg nga Jeruzalemi por Jezusi shkoi atje pas katër ditësh. Në kohën kur Jezusi arriti atje, situata ishte përkeqësuar komplet, sepse Llazari që kishte qënë i sëmurë tani kishte vdekur. Dhe e kishin varrosur. Jezusi shkon atje, dhe ata i thonë: *“ke ardhur shumë vonë”*. Ata i thanë: *“po të kishe ardhur më shpejt ti mund ta kishe shëruar”*. Jezusi i tha: *“Unë nuk kam ardhur ta shëroj atë, Unë kam ardhur ta ringjall.”* Kjo ishte një mrekulli akoma më e madhe. Ai u kërkon ta lëvizin gurin. Pastaj thërret, *“Llazar, eja jashtë.”* Duhet të ishte specifik në atë që kërkonte, sepse po të kishte thënë vetëm *“eja jashtë”* të gjithë të vdekurit në atë varrezë do të ringjallehin. Ai u kërkon njerëzve të hiqnin pëlkurat e varrimit dhe ta linin të shkonte.

Jezusi përpara se të bënte këtë gjë iu lut Perëndisë në këtë mënyrë: *“Atë, unë të falënderoj që më ke dërguar. Unë e dija mirë se ti gjithnjë më dëgjon, por i kam thënë këto për turmën që është përreth, që të besojnë se ti më ke dërguar.”* Dhe sa mbaron këtë lutje, thotë: *“Llazar, eja jashtë.”*

Ky është shembulli që duhet të ndjekim, këtij i thonë besim, ta falënderosh Perëndinë përpara se të marrësh atë që kërkove.

Pali e dinte këtë gjithashtu, Ai tha: **2 Korintasve 1:9-10** *“Për më tepër ne e kishim në veten tonë vendimin e vdekjes, që të mos besonim në veten tonë, por në Perëndinë që ringjall të vdekurit! I cili na ka çliruar dhe na çliron...dhe tek i cili ne shpresojmë se do të na çlirojë edhe më.”*

Thekso pjesën e fundit, Perëndia që na ka çliruar atëherë, dhe na ka çliruar sot, është Ai që do të na çlirojë akoma.

Perëndia që ia ka plotësuar më parë përgjigjet e lutjeve tona, do t’i plotësojë akoma.

HAPI GJASHTË—PLOTËSIMI, ÇLIRIMI.

Synimi i Rrugës pa Krye është të na mësojë ti besojmë Perëndisë. Përse i lejon Perëndia gjërat të shkojnë aq keq saqë dalin nga kontrolli plotësisht? Që unë të kuptoj se nuk jam unë që mund t'i kontrolloj gjërat? Që Ai të mësojë t'i besosh Atij në vend që të besosh tek zgjuarsia dhe mprehtësia jote, shoqëria apo tek dikush tjetër. Ky është qëllimi.

Cili është premtimi? Ai na ka çliruar, Ai do të na çlirojë, dhe besojmë që Ai do të vazhdojë të na çlirojë. Kur Perëndia të çliron, kjo të sjell ty në këtë Hapin e fundit të besimit, sjell Plotësimin, Ai përdor tre lloj çlirimesh, tre lloj plotësimesh.

Kur Perëndia të sjell ty në Hapin e Plotësimit do të shohësh tre lloje Plotësimesh.

1. Perëndia përdor rrethanat për të Plotësuar atë që do. Disa herë Perëndia përdor rrethanat në mënyrë të mrekullueshme dhe e hap Detin e Kuq. Kjo gjë ka për të ndodhur shumë herë në jetën tënde. Por nuk ka për të ndodhur gjithmonë. Kjo është një nga mënyrat sesi e Plotëson Perëndia ëndrrën tonë, atë që do Ai—duke ndryshuar rrethanat.

2. Perëndia përdor Plotësimet Personale. Perëndia nuk i ndryshon rrethanat; Ai të ndryshon ty, karakterin tënd, të ndryshon përbrenda. Ti merr një ëndërr të re, një vizion të ri, një sjellje të re, një perspektivë të re. Perëndia të ndihmon ta përballosh situatën, e cila nuk ndryshon por Ai e ndryshon për ty. Po lexoja historinë e një gruaje dhe një pjesë e kësaj historie ishte kur këtë grua e kishte lënë i fejuari, kur kishte qenë e re. E kishte lënë dhe ishte martuar me dikë tjetër. Kjo gjë e shkatërroi atë dhe vendosi që të mos martohej më kurrë. Ajo shkoi tek i ati dhe i tha: *“Çfarë mund të bëjë njeriu kur ia kanë bllokuar dashurinë? Kur do ti japësh dikujt dashuri por nuk ke mundësi t’ia japësh?”* i ati me shumë urtësi i tha: *“Kur të është bllokuar dashuria, hapi një kanal të ri.”* Shiko, ka shumë e shumë njerëz që kanë nevojë për t’u ndjerë të dashur në këtë botë. Ti s’duhet ta burgosësh veten, ndërtosh mure rreth vetes, dhe të thuash, *“Unë nuk do të lejoj më njeri të më lëndojë, sepse mjaft më kanë lënduar.”* Por kanalizoj dashurinë në një drejtim të ri. Zoti do t’i japë një drejtim të ri jetës tënde, mjaft me drejtimin ku po shkoje.

3. Plotësimi përfundimtar është qielli. Perëndia nuk na ka premtuar që do t’i heqë të gjitha problemet që ka në botë. Perëndia nuk ka premtuar që do të zgjidhë çdo problem të çdo njeriu në mënyrën që do çdo njeri. Perëndia nuk ka premtuar që njerëzit e familjes tonë do të jetojnë sa të jetë jeta. Në botë ka dhimbje të formave të ndryshme. Ka keqardhje. Perëndia nuk ka premtuar që çdo gjë do të eci ashtu siç duam ne të eci.

Ky vend nuk është qielli, por toka. Për shkak se jemi akoma në tokë, këtu ka dhimbje, keqardhje, vuajtje. Çlirimi përfundimtar do të jetë një ditë në qiell atje ku nuk do të ketë më dhimbje, më lot, vuajtje, dhimbje koke apo gjëra të tilla.

Bota shpreson për më të mirën dhe po përpiqet të arrijë më të mirë, por e vërteta është se Jezusi është shpresa më e mirë. Ai që i ka dhënë Plotësim, Çlirim, Realizimin e plotë kësaj bote është Jezusi me atë që bëri në kryq, Ai e solli Shpëtimin.

Jezusi është Shpëtimtari, dhe Çlirimtari. Nëse ti je i shpëtuar, ti je i çliruar, je i Plotësuar nga ana shpirtërore. Çlirimi përfundimtar do të jetë në qiell.

Ka vetëm një mënyrë të vetme për të shkuar në qiell, Jezusi tha: *“Unë jam udha e vërteta dhe jeta. Askush nuk vjen tek Ati përveç se nëpërmjet Meje.”*

Kur je në një Rrugë pa Krye, Jezusi mund ta marrë atë fund të pashpresë dhe ta kthejë në shpresë të pafundme.

A është ndonjëri këtu në një Rrugë pa Krye? Unë të ftoj tani ta sjellësh situatën tënde, problemin tënd, vetë jetën tënde dhe t'ia japësh ato Jezus Krishtit.

Ai ndoshta nuk do të çlirojë dhe të ndihmojë në mënyrën që do të doje ti, por Ai do të çlirojë do ta plotësojë ëndrrën që ka Ai për jetën tënde nëse i beson Atij.

Sepse unë nuk besoj tek rastësia, por tek një Perëndi që më ka krijuar sipas planit të Tij për një qëllim, për një synim, për një ëndërr.

Dhe unë dua të eci, ta jetoj dhe ta plotësoj atë që do Ai nga jeta ime.

A është dikush që do ta bëjë të njëjtën gjë me mua?

Ftesa e Përkushtimit: